

CÎTEVA CONSIDERAȚIUNI DE ORDIN GEOGRAFIC ASUPRA CIACOVEI

Prof.Stoica Nicolae

AȘEZAREA

Din punct de vedere al așezării, orice localitate trebuie analizată din trei puncte de vedere:

1. AȘEZAREA PE GLOB –localitatea (orașul Ciacova)este situată pe glob având următoarele coordonate geografice:45°23' latitudine nordică ,22°14' longitudine.

2. AȘEZAREA PE CONTINENT –localitatea Ciacova este situată în S-V României și anume în partea central sudică a continentului Europa.

3. AȘEZAREA ÎN CADRUL MARILOR FORMAȚIUNI FIZICO-GEOGRAFICE.
Ciacova este amplasată în partea de S-V a marii unități geomorfologice Câmpia Tisei din districtul Câmpia Banatului de Sud.

Relieful este domol prezentînd o ușoară înclinare spre sud-vest în zona de divagare a apelor Bănățene spre Tisa.Câmpia Timișului (a Timișului Mort și Lanca Birdei)este un șes de acumulare legat prin origine de șesul Panonic,format în Cuaternar de apele ce au colmatat lacul Panonic.Acest lac s-a format prin scufundarea unei părți (vestul) din Carpați în Mezozoic. La zi apar formațiuni Sarmațiene,Panoniene și Cuaternare.

În cadrul cîmpiei se observă numai ușoare denivelări de teren.Sunt mici adîncituri (Crovuri) rămășițe ale lacurilor,bălților sau mlaștinilor,care au dăinuit aici pînă în secolul XVIII cînd imperiul Austro-Ungar a executat un vast plan de desecări și îndiguiri.Pînă atunci cea mai mare parte a Cîmpiei Banatului era patria bălților și a țințarilor.Lucrările s-au executat din dispoziția lui Iosif II fiul Mariei Terezia, care a vizitat atunci Banatul.

Astăzi rămășițele acestor bălți se văd pe cîmp sub forma unor cercuri ușor adîncite care au culoare mai albă decît terenul negru arat.Sunt așa numitele sărături sau salitre.

Diferențele de altitudine dintre părțile cele mai înalte și cele mai joase ating înălțimea de 0.80 –1 m Această face ca apa rezultată din ploii și topirea zăpezii să-și găsească cu greu locuri de scurgere in ondulațiunile mai joase răspîndite în teren.

În zona Ciacovei suprafața diferitelor forme de microrelief aproximative este ocupată 85% de cîmp,2,5% crovuri,3 % văi,2 % terase, 1% nisipuri în albi,0,8% lacuri care seacă ,0,5% teren inundabil și 5,2% șosele,drumuri și șanțuri .

Cea mai mare parte a Cîmpului e ocupată de cereale.Producție scăzută dau mlaștinile ,crovurile și bălțile care seacă.

În suprafața cîmpiei predomină argilele de diferite nuanțe,prafurile argiloase, așternute peste nisipuri fine,mai rar mijlocii sau mari.

Apele –d.p.d.v.hidrologic teritoriul Ciacovei aparține bazinului de recepție al Timișului.Mai precis Ciacova este situată pe malul stîng al Timișului Mort.este bine cunoscut că în lume nu există nici o localitate mai mare,care să fie situată pe un rîu,pe malul lui,sau aproape de el. Să observăm că marile metropole si Megalopolisurile sunt situate pe malurile mărilor și oceanelor.Apa,una din elementele indispensabile vieții nu numai pentru băut și nevoile casnice,dar necesară în industrie,agricultură,transport,etc,a stat la baza marilor așezări urbane.

Aceasta este și rațiunea pentru care Ciacova a luat ființă pe un loc ceva mai înalt decât câmpul pe malul stîng al Timișului.

Timișul Mort – cum este cunoscut de toată lumea, în publicațiile geografice și cartografice este vechea și naturala vale a râului Timiș în zona de Pustă a Banatului. El a murit în perioada recent istorică sec. XVIII odată cu desecarea mlaștinilor din banat, cînd imperiul Austro-Ungar a creat artificial actuala vale antropică a Timișului pe la Cebza, Macedonia, etc.

Din cauza înclinării extrem de slabe a reliefului spre SV, apele curgătoare care veneau din Carpați, intrînd în zona de Cîmpie aveau un curs leneș. Astfel că ele divagau (se răsfireau) umplînd Cîmpul de apă. Fundul lor, primăvara și la viituri se colmata (fundul lor se ridica), ajungînd să nu mai aibă maluri (apa curgînd lent la înălțimea cîmpului) și la cea mai mică viitură debușau umplînd Cîmpul de apă. Așa s-a întîmplat și cu Timișul care curgea atît de încet încît nici nu-l percepeai cu ochiul liber. Apele sale erau întinderi (ochiuri) de apă atît de întortocheate încît la viituri își croiau drum pe unde panta era relativ joasă. Se formau astfel cotituri numite meandre. Cotiturile erau atît de întortocheate încît apele se împreunau, formînd belciuge de apă, mici insulițe, un fel de atoli tereștri. Din rîul principal porneau ape care ocupau locurile mai joase ca degetele unei mînuși. Aceste văi înfundate ale timișului azi "Mort" se văd și astăzi pe dreapta cînd mergi spre Petroman. Sunt locuri mai joase în cîmp, cu iarbă groasă, unele au apă altele nu, dar la viituri, cînd plouă mult, dihn topirea zăpezilor și cînd apa freatică se ridică sunt pline cu apă. Ele poartă denumiri locale – în zona Petroman o asemenea vale seacă înfundată, deviată din timșul Mort se numește "Odîlcău".

Timișul Mort este astăzi o zonă de inmlăștinire cu mici ochiuri de apă, bălți pline de plante de baltă, papură, stuf, lintiță, etc. Sînt locuri unde apa mai curge, dar sunt locuri unde valea dispare treptat și apare cîmpul denivelat în zona Obad-Jebel. Valea lui se poate urmări pe la marginea de S.E. a pădurii situată între Șag și Pădureni. De la dopul care închide Valea Timișului Mort (în zona pădurii) începe valea Timișului actual, săpată de oameni în sec. XVIII și care trecea ca un arc pe lîngă Parța, Cebza, Macedonia, Rudna, Crai-Nou, Gad, Grăniceri pînă la frontiera cu Serbia. Un ochi atent va observa vechea vale a Timișului azi "Mort" sub formă de canale, locuri joase foarte întortocheate și cîmpuri. Valea trece la răsărit de Pădureni, trece pe la Jebel și intră în zona foarte joasă de cîmpie între Obad și Petroman unde este complet colmatată (e cîmpie). În apropiere de Ciacova apare mai nuanțată-o vale. Are însă meandre foarte mari și poate fi urmărită pînă la Crai Nou, unde este dopul ce o desparte de actuala vale a Timișului.

În valea Timișului Mort s-au făcut cîteva amenajări pentru creșterea peștilor (la azilul din Ciacova și la Jebel lîngă podul de pe șoseaua spre Timișoara). S-a observat la săpăturile din Ciacova, că pînă la 1,5 m materialul are culoare brună-negricioasă, dovedind că plantele de apă erau în curs de putrezire. A apărut un orizont galben, ceea ce înseamnă că în apă s-a depus un praf galben adus de vînturile de vest și de sud-vest, caer-l aduceau din Alpi. Acest material sedimentat în timpul Cuaternarului, fiind fără oxigen, s-a transformat în argilă (silicat de aluminiu hidratat). Mai jos pînă la adîncimea de 5,5 m în talveg, a apărut un humus de culoare cafeniu deschis și albastru cleios, unsuros ca un săpun umectat. Acesta este "sapropelul" provenit din Corpul unor plante și animale mici microscopice grăsoase care supuse la presiune și-n amestec cu materia anorganică fină produc hidrocarburi care pot fi gazoase (cum e cazul gazelor din zona Banloc-Deta0 sau chiar lichide-petrol.

Transformările de care am vorbit s-au produs în milioane de ani. La adîncimea de 6 m săpăturile s-au oprit, dar nu s-a ajuns la pămîntul nederanjat, tare de la fundul rîului. Deci valea la origine era mai adîncă de 6 m.

Pentru că Timișul (viu) reprezintă pentru noi artera vitală a localităților de pe malurile sale, voi da cîteva date despre acest rîu Bănățean, fără să intru în detalii pentru zona lui de munte și deal care este foarte complexă.

TIMIȘUL – izvorăște de pe versantul estic al munților semenic de sub vârful Piatra Goznei (1445m) de la altitudinea de 1135 m. Suprafața bazinului (de pe care-și adună apele) este în România 5248 km, iar totală 10.352 km. Lungimea totală 399,7 km; în România 241,2 km. Debit mediu 36,5 mc/secundă, scurgerea medie 221/mm

Spuneam că valea actuală a Timișului este aici în Pustă (cîmpie) o vale creată de om (antropică). În sec. XVIII s-a săpat cu oameni (manual) numiți cubicași. Cu materialul adus din talveg s-au construit digurile (dîlmele). În lunca ce s-a format se mai văd și azi excavațiuni, unde la ieșirea din matcă Timișul își trimite apele și unde de multe ori se găsesc pești – spre bucuria pescarilor amatori. Cu toate digurile-atuncu solide, iar azi din ce în ce mai slabe, atunci cînd debitul e mare, digurile cedează, se produc inundații, care uneori pot fi catastrofale, cum au fost cele din 1912 cînd a inundat satele Cebza, Macedonia, Petroman, unde au căzut multe case, apele ajungînd pînă lîngă calea ferată la Ciacova. Se spune că la Cebza se vedea numai vârful bisericii. De aceea localnicii cînd se blastămă zic: ”Îți doresc să fii ca Cebza-n 12”. La fel au fost distruse case și-n inundațiile din 1972 cînd au picat case la Gad și Toager. Recent în 2007 satul Foeni a fost distrus (cam 50% din case) apoi Ionel și Cruceni. Lungimea digului este de 609,10 km, suprafața totală apărată este de 2674,18 kmp, aproximativ 92,884 case, 350 obiective industriale, 516 km căi de comunicație.

Timișul se varsă pe teritoriul serbiei în Dunăre în dreptul localității Pancevo.

Cu minime amenajări în Macedonia și Cebza pot fi plaje și locuri de agrement. Timișul Mort poate fi amenajat pentru crescătorii de pește.

Apele subterane pe teritoriul Ciacovei, există, ca urmare a unei alternanțe de strate permeabile și impermeabile o succesiune de pânze de apă. La suprafață imediat sub crusta argiloasă apare stratul freatic. Freas (puț) – în lb greacă. Spre adîncime, se dezvoltă strate acvifere, unele cu nivel artezian, în funcție de înclinarea stratelor impermeabile. Stratul acvifer are un nivel ridicat. În perioadele bogate în precipitații atmosferice apa se ridică cu cca. 1-1,5 m, alimentarea stratului făcîndu-se preponderent din precipitații. Nu rare sunt cazurile cînd nivelul pînzei de apă crește văzînd cu ochii în fântîni deschise ajungînd pînă la 1-2 m de suprafața pămîntului. Atunci apa se bagă în multe pivnițe (beciuri) oamenii fiind nevoiți să o evacueze cu găleți sau cu pompe, deoarece e un pericol pentru fundația clădirilor.

Din cauza mișcărilor tectonice din fundament apar falii (rupturi). Astfel aspectul fundamentului, are aspectul unor cărămizi uriașe, așezate în trepte care s-au dislocat și se dislocă mereu. Din această cauză pe rupturi de pantă apar din fundament Mafete Vulcanice – adică ape termale cu efect terapeutic. Astfel la marginea localității Cebza, dinspre Ciacova, a apărut un izvor termal, care a făcut o baltă de cîteva sute de metri pătrați și care cu timpul s-a obturat și a dispărut. Sigur această bogăție naturală, prin prospecțiuni și amenajări ar putea fi și o sursă de ameliorare a suferințelor, de agrement și de venituri (a se vedea situația de la Deta-21 km de Ciacova- unde sunt asemenea amenajări).

În concluzie: structura și tectonica au contribuit la înfăptuirea unui relief de cîmpie slab înclinat. Rîurile fac numeroase meandre, au văi puțin adînci (fundul lor se colmatează mereu) și produc stagnări de ape. Precipitațiile abundente căzute pe terenuri slab permeabile și lipsite de pantă, provoacă inundații prin stagnarea apelor de suprafață a terenului sau prin menținerea solului într-o stare de umiditate a solului excesivă. De aici necesitatea de a fi drenate și îndiguite. Canalele făcute 30-40 de ani în urmă sunt neîntreținute și trebuie revizuite (refăcute)

Clima: Din punct de vedere climatologic orizontul local Ciacova se încadrează în climatul Tisei, adică într-un climat continental moderat cu ușoare influențe ale climatului mediteranean și aceanic, avînd ierni relativ blînde și veri călduroase, dar nu excesiv de secetoase. La școală să tețină mai ușor elevii le spuneau că la noi la Ciacova, este: ”vară caldă-secetoasă, iarnă blîndă și ploioasă),

Lanțul Carpaților adăpostește cîmpia locală împotriva invaziilor aerului rece continental, iar deschiderea spre vest și sud permite acoperirea cîmpiei cu aer temperat maritim. Relieful plan contribuie la uniformizarea climei locale.

Cu privire la temperatură putem afirma că la Ciacova, temperatura medie anuală este de 11,1° C, iar frecvența anilor călduroși este mai mare decît a celor răcoroși, datorită faptului că Ciacova este la sud de izoterma anuală de 11°C. Media temperaturii lunilor de vară este în iulie 21,1°C, iar în august 20,8°C. Deci luna cea mai caldă este iulie.

Luna cea mai rece este ianuarie cu temperatură medie multianuală de -2,6°C. Există diferențe mari între temperaturile medii din martie 4,8°C și a lunii aprilie 11,6°C; ceea ce remarcă desprimăvărarea timpurie, permițînd însămînțările timpurii care se fac uneori la sfîrșitul lui februarie. Iarna datorită pătrunderii aerului maritim tropical din sud, SE și SV dă o nuanță mai blîndă climei de aici. De aceea în unii ani media temperaturii lunilor de iarnă este pozitivă și de aceea permite lucrări în cîmp în așa zisele "ferestre de iarnă" cînd se ară, se fertilizează, etc. Toamnele sunt în general frumoase, cu cerul mai mult senin și calde, datorită unei dorsale ale unui anticlon, dar sunt și excepții. Cînd în unii ani (mai rar) datorită unor ploi frontale persistente, timpul este instabil, cu cerul acoperit și timpul răcoros. Cea mai ridicată temperatură absolută la umbră a fost de 38,1° C la 13 august 1961, iar cea mai scăzută în ziua de 24 ianuarie 1963 de -31,8° C (la Stațiunea Meteorologică Republicană din banloc de unde sunt principalele date).

Prin faptul că uneori iarna se înregistrează temperaturi mari pozitive ex. 16,7° C la 31 ianuarie 1965, reflectă influența aerului cald mediteranean. În 22 februarie 1966 temperatura a fost de 19,3° C. În decembrie 1965 a fost o temperatură de 13,2° C deci un climat subtropical (mediteranean). Este explicabil căci Africa-aceasta sobă uriașă a pămîntului are limitrofe în N o uriașă groapă plină cu apă (Mediterrana) pe care o încălzește, iar aerul cald și umed e împins în Sudul Europei, ajungînd cu ultimele terminații pînă în Banat.

Minimele scăzute dintre 1 aprilie-10 octombrie (perioada de vegetație) ca și primul și ultimul îngheț periclitează culturile.

Primul îngheț apare în octombrie –în a doua decadă, mai exact între 13-16 octombrie. S-au semnalat cazuri de îngheț și în septembrie.

Ultimul îngheț cel de primăvară, e în luna aprilie-toată luna pînă aproape de jumătatea lunii mai.

Aș vrea să arăt că în zona localității Ciacova, localitate cu potențial preponderent agricol, un mare pericol prezintă înghețurile tîrzii de primăvară, care pot să scadă mult producțiile agricole. Trăind de 52 de ani în Banat și slujind învățămîntul timp de 44 de ani, am constatat că în Banat se înregistrează cele mai numeroase zile cu îngheț din țară, între 165 și 210 zile, cu toate că aici sunt ierni mai blînde, primăveri mai timpurii și mai lungi.

Este cunoscut faptul că rezerva de căldură înmagazinată de sol depinde de marimea stratului superior al atmosferei încălzită de soare. Primăvara, acest strat este foarte subțire, deci cantitatea de căldură este mică și se pierde repede prin radiația nocturnă. Ca urmare temperatura solului la suprafața și a stratului de aer de deasupra lui la cîteva centimetri poate să scadă chiar sub 0°C.

Cînd cerul este senin, iar solul nu este acoperit cu ceață, pierderea de căldură este deosebit de intensă, pe cînd nopțile cu cer înnourat sau cu ceață radiația nocturnă este mai slabă, căci ceața reține căldura, iar norii reflectează o parte din căldura radiată. În principiu acestea sunt cauzele înghețurilor tîrzii de primăvară. În luna aprilie, apar invazii de aer rece care vin din NE și NV Europei și scad temperatura sub + 3°C și uneori sub 0°C. Sunt așa numiții "Sfinți de gheață". În prima săptămînă din luna aprilie s-au înregistrat temperaturi de - 3°C pînă la -6°C. Așa ceva se poate întîmpla în toată luna aprilie. Dar s-au înregistrat temperaturi negative –foarte dăunătoare, în luna mai, între +3°C și -3°C (pericol de îngheț) pînă la 24 mai 1967.

La aceste temperaturi scăzute pomii, dar mai ales legumele ca pepenii, castraveții, vinetele, etc sunt distruse. Masele de aer rece ce se instalează asupra Cîmpiei Banatului sunt anticiclone cu centri în Rusia și Groenlanda, aer Continental polar. La noi vin anticiclone cu centri în Urali, Ucraina, Europa Centrală, Oceanul Arctic, Groenlanda, cu aer dominant continental, mai rar cu aer arctic sau polar-maritim vechi.

Distrugerea plantelor depinde de starea lor de dezvoltare și adaptare. Sunt plante care rezistă la -5°C, altele care pier la +1°C. Astfel morcovul și țelina suportă -5°C, pătrunjelul -8°C, iar ridichea și salata -3°C, dar castraveții, roșiile, pepenii și floarea viței de vie pier la +1°C. Mugurii de piersici, meri, peri, pruni, vișini, cași se distrug la o temperatură mai lungă de -4°C. Grîul de germinație suportă pînă la -8°C, dar porumbul la -2°C se nimicește. Sfecla rezistă la -2°C, dar fasolea, mazărea, dovleci, ricinul, bumbacul, orezul pier la temperatura de 0°C. Pentru combaterea pagubelor pricinuite de îngheț se iau cîteva măsuri : pomii se spoiesc pe tulpină ptr. a înflori mai tîrziu sau se pune zăpadă în jurul lor. Via se taie mai tîrziu, răsăturile se țin mai mult în sere. Se pun paie, frunze uscate, rumeguș- care se ard, iar prin fumul produs de ele împiedică radiația căldurii solului. Mai nou se acoperă solul grădinii cu material plastic, care este transparent, razele soarelui pătrund și împiedică radiația solului, legumele și zarzavaturile sunt acoperite noaptea cu rogojini, paie, coceni ferindu-le de pericolul de îngheț.

Vînturile- Regimul Eolian - Eol, Eolis (Zeul vînturilor la Greci).

Vînturile sunt determinate de dezvoltarea sistemelor barice care traversează Cîmpia Bănățeană. Aceste sisteme barice sunt: Anticlonul Azoric, Anticlonul Eurasiatic (iarna), ciclonul Islandic și ciclonul Mediteranean. Va fi deci vreme stabilă cînd ne aflăm sub influența anticloneală (maxim barometric M) și vreme instabilă cînd este o arie de minim barometric (D) deci arie cicloneală, caracterizată prin fronturi de aer rece și cald.

La Ciocova vîntul dominant este cel de S-V. Cu valori ridicate sunt și vînturile din S-E. Aceste mase de aer mediteranean determină un climat cu o nuanță blîndă în orizontul local, sunt vînturi care în general aduc secetă.

Au frecvență destul de ridicată vînturile de NV și nord care aduc mase mari de aer rece. Ele aduc mase aer umed de la Atlantic și vara.

Precipitațiile atmosferice au însemnătate pentru agricultură, deoarece apa asigură umezeala solului atît de necesară plantelor. Cunoșcînd regimul precipitațiilor se pot lua măsuri de irigație în caz de secetă, vara, sau drenarea surplusului de apă din ploi și zăpezi primăvara și măsuri de prevenirea inundațiilor.

Datorită activității cicloneale și invaziilor de aer umed din vest, SV, NV, în Banat precipitațiile sunt mai abundente decît în Cîmpia Română. În zona Ciocovei cantitatea medie anuală a precipitațiilor este de 588 mm. Aceasta satisface nevoile agriculturii, dar trebuie folosite și irigațiile în anii secetoși. Precipitațiile sunt de natură frontală și convectivă în special vara. La Ciocova precipitațiile din semestrul cald reprezintă 55% din totalul anual, iar cele din semestrul rece 45%. Precipitațiile medii din semestrul cald (1 aprilie-30 septembrie) în perioada vegetativă sunt de 400mm, iar cele din semestrul rece de 280 mm.

Anotimpul cel mai bogat în precipitații este vara, apoi primăvara, toamna și iarna. Ploile abundente din timpul verii se datoresc cicloneilor și masele de aer umed care vin dinspre Atlantic, la care se adaugă convecția termică ce dezvoltă mari cumulanimbus din care cad ploi abundente.

Valoarea medie a precipitațiilor în lunile de vară este de 217 mm la Ciocova. Față de primăvară precipitațiile cresc cu 30 mm.

Toamna activitatea cicloneilor din NV slăbește și prin precipitațiile sunt mai reduse, dar intervenind cicloneii mediteranieni cad în medie 170 mm. Iarna e anotimpul cel mai sărac în precipitații datorită scăderii fronturilor și dominației anticloneilor. Media este de 160 mm.

Primăvara plouă mai mult decât toamna-mai ales în luna mai, când se intensifică fronturile atmosferice și apa ploi averse provenite din curenți ascendenți. Cantitățile mari de precipitații, căzute în luna iunie provin din ploi frontale și anume din frontul rece. Ele sunt de scurtă durată, cad sub formă de averse, de cele mai multe ori sunt însoțite de grindină și provin din curenți ascendenți. Ele aduc mari pagube, în agricultură, pomicultură și grădinărit. Cantități mai mici provin din frontul cald, acestea sunt liniștite, de lungă durată și prielnice agriculturii. Cantitatea ploilor variază de la an la an. Astfel în 1884 au căzut 375 mm, iar în 1928 în aceeași lună au căzut 8,6 mm.

Comparativ cu alte regiuni din țară, în Cîmpia Banatului deci la Ciacova, diferențele dintre lunile ploioase și cele secetoase sunt mai reduse. Cantitatea maximă de precipitații căzute în 24 ore, în zona noastră a fost de 1000 mm, în luna iunie 1915. Deci apa căzută în 24 de ore, dacă nu s-ar fi scurs, nu s-ar fi infiltrat și nu s-ar fi evaporat, pe teren s-ar fi adunat o pătură de apă de 1 m (1000 mm). Amintesc cazuri de ploi torențiale excepționale. Astfel aproape de noi la Deta în 25 iunie 1941 a căzut timp de 90 min., 70 mm (media anuală fiind de 74 mm pentru zona respectivă).

Zăpada. Nr. mediu al zilelor cu ninsoare este de 20 anual. Prima zăpadă cade în jurul datei de 29 noiembrie, iar ultima în jurul datei de 14 martie (deci 106 zile). Primul strat de zăpadă stabil este în jurul datei de 19 decembrie și ține pînă în jurul datei de 26 februarie (69 zile). Aici la Ciacova sunt precipitații lichide sau solide care se formează la sol. Astfel este bruma, roua, chiciura.

Bruma se formează când temperatura la sol scade sub 0°C. apare primul îngheț în timpul nopții, datorită răcirii solului. Apariția brumei toamna distruge florile și plantele, iar apariția ei în luna mai este periculoasă pentru plantațiile tinere din legumicultură, pomicultură și viticultură.

Bruma periculoasă începe în luna martie cu 7-8 zile, aprilie 2-3 zile, iar în luna mai 1-2 zile.

Chiciura apare în toate lunile de iarnă. Cel mai frecvent în ianuarie. Mai apare sporadic în luna martie și octombrie. Chiciura se formează datorită invaziei de aer umed dinspre ocean, umiditatea se depune prin sublimație pe obiectele răcite expuse direcției vîntului de unde vin masele de aer umed. Depunerea ei în cantități mari rupe crengile copacilor și firele telefonice.

Flora și fauna din zona Ciacovei

Vegetația și animalele constituie un izvor nesecat de bogății naturale, valorificat încă din timpuri primitive. Cunoașterea vegetației ne permite să folosim rațional pădurile, ogoarele, pajiștile. Orașul Ciacova se află în zona de silvo-stepă. Aici vom găsi plante care aparțin elementelor floristice Euro-Asiatice, Central Europene, continentale, mediteraneene, balcanice. Vegetația naturală a fost în mare parte schimbată datorită intervenției omului, fiind înlocuită de cultura plantelor.

În sec. XVIII Francisc Grisellini amintea în zona noastră existența unei vegetații lemnoase a pădurilor de Quereinea cu predominarea gorunului. Astăzi aceste păduri s-au defrișat. A rămas totuși un petec de pădure în satul Macedonia- lîngă apa Timișului- cîteva sute de hectare. Esențele de aici sunt : Quercus robur, Ulmus glabra, Fraxinus excelsior, Acer Campestris, Carpinus betulus, etc. Subarboretul din pădure are reprezentanți pe : Crataegus monagina, Corylus avellana, Prunus spinosa, Cornus sanguinea, Evonymus europaeus, Ligustrum vulgare, etc, sunt și plante agățătoare: Hederahelix, climatis Vitalba. În stratul ierbos predomină gramineele: Poa pratensis, Festuca pratensis, Dactylis glomerata. Sunt alte numeroase specii aparținătoare altor familii. În lungul Timișului și a Timișului Mort sunt resturi de zăvoae, dar în lunci sunt specii de : Salix alba, Salix fragilis, Salix purpurea, Rosa canina și Rubinia pseudacacia. Vegetația ierboasă din luncă este constituită din plante furajere: Agrostis alba, Lolium perenne, etc.

Umezeala mare dezvoltă specii mezofile și hidrofile: Iuncus effusus, Carex garcilis, Cypripedium fuscum. În bălți predomină: Phragmites Communis, Thypha angustifolia, Iris pseudacorus, etc.

În finețe izolat se întîlnesc exemplare de Prunus spinosa, Rosa Canina. Pășunile din luncă sunt de bună calitate asigurînd masa verde pentru animale.

Pe câmpie în zonele necultivate se întâlnesc speciile: Festuca Sulcata, Trifolium pratense, Potentilla, Tarxacum și altele. Buruienile răpesc plantelor cultivate o parte din factorii de vegetație. Vegetația lemnoasă cultivată cuprinde: pomi fructiferi care se găsesc răzleți prin grădini, la fel ca și vița de vie, nealcătuiind livezi.

Fauna. Omul a influențat și fauna. Dintre mamifere predomină rozătoarele: hîrciogul, cățelul pămîntului, iepurele de cîmp, vidra, popîndăul, apoi dihorul, vulpea, viezurele, mistreții (în pădurea Macedonia). Dintre răpitoare întîlnim: șorecarul, uliul găinilor. Sunt multe specii de galiforme, paseriforme și ciconiforme. Întîlnim pe cîmp tîrîtoare ca: șopîrla, șerpi, iar în ape batracieni: broasca de lac mică, broasca de mlaștină. În brațele moarte ale Timișului (în cubice), pe Timișul Mort și în Timiș sunt pești: crap, știucă, roșioara, carasul, etc.

Seismicitatea (cutremurele). În zona Ciacovei se produc cutremure de pămînt care au epicentrul și hipocentrul în localități apropiate de noi: Banloc și Parța. Ele sunt de mică intensitate, energia lor pornește de la mică adîncime 8-10 km. Cauza producerii lor este reazezarea stratelor. Ele au dărîmat și dărîmă case dar nu au avut ca rezultat decît rareori victime omenești.

Solul este stratul superficial al scoarței terestre, în care plantele își înfing rădăcinile și care are proprietatea de a fi fertil. El se formează din materie minerală în amestec cu materie organică (plante și animale în descompunere) și praf adus de vînt. În zona Ciacovei întîlnim următoarele feluri de soluri: lăcoviști, solurigeice, soluri de luncă, argilo-nisipoase și sărături (soloneț, solonceac, soloștiu). În zona Ciacova pășunile și fînețele naturale ocupă 10-15% din totalul agricol.

Populația. Cu privire la populație, localitatea Ciacova, este un mic orașel de cîmpie. În trecut a fost reședință de district, plasă, raion, comună și acum e oraș.

Ciacovei îi aparțin și satele: Obad, Cebza, Macedonia și Petroman. Este orașelul cu cea mai mare suprafață de teren din județul Timiș (cu satele sale). Orașul Ciacova cu satele aparținătoare are cca. 5200 locuitori. Marea majoritate a locuitorilor sunt români, dar cu puține excepții la sate, în Ciacova sunt și alte naționalități: sârbi, maghiari, germani, bulgari, țigani (rromi).

În Ciacova, populația nu s-a înmulțit și nu se observă înmulțirea ei nici în zilele noastre. Numărul populației se menține ca-n secolele XVIII-XIX. Aceasta, mai întîi datorită concepției din Banat de a nu avea mai mulți copii (1-2 sau niciunul) ca să nu împartă averea (în trecut) iar azi din cauza situației economice grele prin care trece țara.

În Ciacova, populația a migrat totdeauna. Aici s-au instalat sîrbi care au avut o mare putere economică pînă la al doilea război mondial cînd au plecat către orașe. Azi sunt puțini. S-au colonizat germanii care au lucrat pămîntul, au fost meseriași și puțini negustori. Ei au adus Banatului prinosul lor de civilizație. S-au dus în Germania după al II-lea război mondial datorită sistemului comunist care nu le-a convenit. Parcă pămîntul i-a atras că s-au instalat în mare parte în locurile de unde au plecat strămoșii lor. Azi sunt puțini în Ciacova. Maghiarii s-au stabilit în Ciacova venind în special din afară, din câmp de la odăi (moșiile grofilor și moșierilor). Acolo ei îndeplineau slujba de birși (slugi, îngrijitori) la muncile cîmpului. Sunt oameni harnici, buni agricultori. Bulgarii sunt doar cîteva familii. Evreii au dispărut complet. Deși în Ciacova au un cimitir frumos, care ne arată ce putere economică aveau în trecut ca negustori, bancheri, afaceriști. Țigani (Rromii) sunt în număr din ce în ce mai mare. Fiecare pereche naște 5-6 copii. Ei au venit din toate satele, dar în special din Obad, de unde au fost izgoniți de bihoreni care s-au instalat în locul germanilor plecați. Țigani nu lucrează organizat în întreprinderi, instituții. Ei speculează: adună fier vechi, vînd haine vechi, lucrează sporadic ca zilieri. În Ciacova și satele din jurul său, populația împutînîndu-se, au venit să zicem colonizîndu-se, populație în special din Ardeal- zonele Bihor, Alba, Cluj, Bistrița-Năsăud, dar și din Maramureș, Oaș și Moldova. Din alte zone ale țării sunt sporadici. Sunt oameni harnici care se ocupă cu agricultura, meserii, etc. Sporul natural este negativ (sub 0%). Densitatea 40 loc/km².

În Ciacova se află Liceul teoretic "Alexandru Mocioni", iar cel Agricol cu o vechime de sute de ani a fost desființat. Sunt trei biserici: Sîrbă- cea mai veche-, Catolică și Românească din 1912. În ultimii 10-15 ani s-au construit alte două biserici: baptistă și pentecostală, care au credincioși puțini, mai ales ardeleni dar care fac mereu evanghelizări pentru a-și atrage credincioșii.

La Ciacova a predominat pînă acum douăzeci de ani în urmă manufactura (mica industrie) meșteșugărească. Erau meșteri (patroni) care aveau ucenici, calfe și lucrători la: tîmplărie, fierărie, croitorie, cizmărie, vopsitorie, brutărie, măcelărie și tot felul de prăvălii. Tîrgul Ciacovei era cel mai vestit din S.E imperiului Austro-Ungar. Pentru că se încărcau pentru imperiu vite, cereale, mobilă, etc, în Ciacova sunt două gări (călători și tîrgul Ciacova) Gara Tîrgu Ciacova și-a pierdut importanța de odinioară. La Ciacova se ține tîrg lunar (ultima duminică din lună).

În Ciacova sunt două mori mari-care măcinau cîteva vagoane de cereale pe zi. Azi sunt închise. Toate meșteșugurile au dispărut.

Modul de folosință al terenului agricol. După Revoluția din 1989 ne mai fiind I.A.S și C.A.P. pămîntul s-a dat la proprietari. Puțini sunt cei care-l pot lucra singuri. Sunt câțiva care l-au dat la diverse asociații, pentru care primesc ceva cereale (simbolic). E mult teren nelucrat (pârloagă). Cumpără străinii-italienii în special-, dar puțin este lucrat. Se cultivă: grâu, porumb, orz, puțin ovăz, floarea-soarelui. Nu se cultivă orez, plante textile, tutun, plante medicinale, sfeclă de zahăr, care înainte se cultivau. În grădini se cultivă: cartofi, roșii, varză, morcovi, pătrunjel, țelină, ceapă, fasole, etc. Ca plante furajere predomină lucerna. Pomii sunt răzleți prin curți și grădini.

Ciacova nu este zonă viticolă.

Se cresc oi, vaci, porci, cai și diverse specii de păsări. A dispărut sericicultura, nu sunt heleștee pentru pescării, dar pot fi ușor amenajate.

Transporturile se fac pe calea ferată (Jebel-Giera) și pe șoseaua asfaltată (distanța dintre Ciacova-Timișoara este de 33 km).

Obiective existente în Ciacova și în satele aparținătoare : Liceul "Al.Mocioni", cele trei biserici, trei cimitire, azilul de bătrîni, Caritasul, Spitalul, Donjonul (Cula Turcească), Valea Timișului cu plajele de la Cebza și Macedonia, Mănăstirea Cebza (singura din țară făcută din pămînt bătut- în cimitir).